

Азъ обичамъ твойтъ
Пѣсни и игри,
Кога скачашъ, пѣешъ
Въ нашихъ гори.

Пѣй, птиченце мило,
Пѣй, играй съсъ насъ,
Доръ не дойде есень
Доръ настане мразъ!

Владимиръ,

Седемтъхъ врани.

(Приказка).

Въ свѣта се случватъ много чудни нѣща. Едно такова чудо се случило на една жена, която родила седемъ момчета. Всичкитѣ биби здрави, та бързо почнали да растатъ. Слѣдъ нѣколко години на жената се намѣрило и едно момиченце. Жената имала твърдѣ добъръ и способенъ за работа мъжъ. Той прѣхранвалъ многочленното си семейство доста добръ отъ своя занаятъ. Всички хора, които се нуждаяли отъ дюлгеринъ на драго сърдце го викали на работа. Жената нищо не прахосвала, защото била добра домакиня, а мъжътъ можелъ да спестява нѣкоя и друга парà за черни дни.

За нещастие, този добъръ баща наскоро умрѣлъ въ най-хубавитѣ си години, като оставилъ цѣлата грижа на разтѣжената вдовица.